

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 48

гр. София, 01.07.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на първи юли
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. П.
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ТАНЯ ИЛ. ДИМЧЕВА
в присъствието на прокурора Е. В. А.
като разглежда докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. П. Въззивно частно
наказателно дело № 20246000600048 по описа за 2024 година

образувано по частна жалба от адв. Б. В. З. от АК – П. – защитник на
обвиняемия В. Т. П., против определение № 25/21.06.2024 г. по ЧНД №
86/2024 г. по описа на Военен съд – П.

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7, 8 и 9 от НПК.

С обжалваното определение № 25/21.06.2024 година по ЧНД № 86/2024
година по описа на ВС – П. е оставено без уважение искането на защитника на
обвиняемия В. Т. П. за изменение на мярката за неотклонение на неговия
подзащитен от „Задържане под стража“ в по-лека.

С жалбата срещу определението на ВС – П. се иска отмяна на
определението му и да се постанови ново, с което да се определи по лека
мярка за неотклонение различна от „Задържане под стража“ спрямо
обвиняемия В. П.. Основно в жалбата се изтъква тежкото здравословно
състояние на обвиняемия, необходимостта от неврохирургична операция,
която била невъзможна в болничните заведения на местата за лишаване от
свобода, както и други заболявания, които не могат да бъдат диагностицирани
в тези здравни заведения. От друга страна обвиняемият имал постоянен адрес
и нямало опасност същият да извърши друго престъпление или да се отклони
от следствие и съд. Основните свидетели били разпитани пред съдия и не
съществувала опасност те да променят показанията си.

В съдебно заседание защитника на подсъдимия адв. К. поддържа
доводите изложени в частната жалба. Изтъква, че и към настоящия момент
неговият подзащитен няма повдигнато обвинение от органите на военното
следствие и военна прокуратура, а при първоначалното вземане на мярката е

нарушена местната подсъдност доколкото цивилни органи по разследването са повдигнали обвиненията и взели мярката за неотклонение. Прави се коментар на доказателствата и това, че те са силно разколебани към днешна дата. Иска се определяне на по-лека мярка за неотклонение.

В съдебно заседание обвиняемият В. Т. П. се присъединява към становището на защитника си и иска мярката му за неотклонение да бъде изменена в по-лека, като бъде отменено определението на ВС – П.. Заявява, че ще се явява пред органите на военното правораздаване винаги когато бъде призван и не би се укривал.

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативната прокуратура дава становище да не се уважава частната жалба на защитника на обвиняемия П., а определението на ВС – П. № 25/21.06.2024 г. да бъде оставено в сила. Като аргументи се сочат събраните на досъдебното производство доказателства доказващи съпричастността на обвиняемия към престъпленията, за които му е повдигнато обвинение. Сочи се, че повдигнатите обвинения са за тежки престъпления по смисъла на закона. Твърди се, че съществува реална опасност от извършване на нови престъпления, ако МН бъде изменена в по-лека.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по досъдебното производство и обжалвания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимно лице /защитника на обв. В. П./ в законоустановения тридневен срок чрез съда постановил атакувания съдебен акт и е допустима.

Преди изпращането на делото по компетентност на ВОП - П., към наказателна отговорност са били привлечени следните лица:

1.В. Т. П., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК;
- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

2.М.Х.С., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК;
- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, пр. първо и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;
- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение първо и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

3.Г.Д.К., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК;

- по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

4.М.Г.Л., за извършени престъпления:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 2, вр. ал. 2 от НК.

- по чл. 214, ал. 2, т.2, вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2, вр. ал.2, т. 5, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение предпоследно и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК.

С Определение № 131/26.01.2024 г. по ЧНД № 236/2024 г. по описа на Окръжен съд – П. на обвиняемите В. Т. П., М.Х.С., Г.Д.К., М.Г.Л. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“/т. 3, л. 2-20 ДП/. Определението е било обжалвано пред Апелативен съд – П.. С Определение № 56/01.02.2024 г. на ПАС е било потвърдено определението на ОС – П. и респективно е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ /т.3, л. 21-37 ДП/.

5.С постановление от 29.02.2024 г. /т.17 ДП/ М.К.П. от в.ф. – П. е бил привлечен в качеството му на обвиняемо лице за извършени престъпления, както следва:

- по чл. 321, ал. 3, пр. първо и второ, т. 1, вр. ал. 1, пр. 2 от НК;

- по чл. 214, ал. 2, т.2 вр. т.1, вр. ал.1, вр. чл. 213а, ал.3, т.2 вр. ал.2, т. 5 и т.6, вр. чл. 142, ал.2, т. 6 и т.8, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 26, ал.1 от НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК;

- по чл. 143, ал. 2, вр. ал.1, вр. чл. 142, ал.2, т. 6, предложение последно и т. 8, вр. чл. 20, ал.2, НК.

С определение № 15/01.03.2024 г. по ЧНД № 35/2024 г. по описа на ВС – П. на същия е била взета мярка за неотклонение домашен арест.

С определение № 15/11.03.2024 г. по ВЧНД № 13/2024 г. по описа на ВоАС – София, определението на ВС – П. за този обвиняем е било потвърдено.

Както е правилно е отбелязано в обжалваното определение, в настоящото производство съдът дължи да изследва законността на продължаващото задържане на обвиняемия с мярка за неотклонение

„Задържане под стража“, като извърши преценка продължават ли да са налице всички предпоставки обуславящи действието на най-тежката мярка за неотклонение.

Военно-апелативния съд съобрази, че и четирите повдигнати обвинения на обвиняемия В. П. /т. 2, л. 33-34 и л. 48-49 ДП/ са за тежки умишлени престъпления по смисъла на закона /наказуеми с лишаване от свобода над 5 години/. Престъплението по чл. 321, ал. 3 НК – от 5 до 15 години ЛС, престъплението по чл. 214, ал. 2 НК – от 5 до 15 години ЛС, глоба и конфискация на имущество, а двете престъпления по чл. 143, ал. 2 НК – от 3 до 10 години ЛС.

И към настоящия момент продължава да е налице обоснованото предположение, че обвиняемия П. е съпричастен към деянията, за които му е повдигнато обвинение и че и към настоящият момент такова продължава да съществува. Това подозрение се извежда от събрания доказателствен материал на ДП: протоколи за претърсвания, изземвания и обиски, протоколите за огледи на иззетите веществени доказателства, протоколи за разпознавания, докладни записки и справки, свидетелски показания /т.4, т. 5, т. 6, т. 7, т. 9, т. 10 ДП/.

По отношение на свидетелските показания основният съд, в подкрепа на предположението за съпричастност на този обвиняем, правилно е посочил показанията на свидетелите Ж.Д. В., П.Г.Н., И.Н.А., Н.Г.А., Ю.Д.М., Т.И.М. и К.Б.М.. Основният съд е приел, че са налице и данни съдържащи се в показанията на свидетелите И., Б., А., М., М., А., В., за отправени към тях и техни близки „предупреждения“ да внимават какво говорят.

Въззивната инстанция подкрепя напълно и споделя изложените доводи за висока степен на обществена опасност на обвиняемия П. и за това, че реалната опасност от извършване на престъпление при изменението на мярката е за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека е налична. Обстоятелствата, че обвиняемия е трудово ангажиран, че живее на семейни начала, има постоянен адрес, че е реабилитиран след девет осъждания и положителни характеристични данни не променят горепосочения извод. За опасността обвиняемият да извърши и други престъпления сочи и обстоятелството, че престъпленията, в които е обвинен не са случайни внезапни и ситуативни, а са резултат на предварителна подготовка и организация, намиране на съучастници и проявена упоритост. Всичко това сочи, че същият не е случаен нарушител на правовия ред. В тази насока е и богатото му съдебно минало с наличието на многократни осъждания, макар и реабилитиран.

До момента разследването е в разумни срокове по критериите на ЕКЗПЧОС. Задържането на обвиняемия В. П. към настоящият момент е продължило от около пет месеца и половина. Изтеклия до момента срок на задържане е в рамките на предвидения по чл. 63, ал. 4 от НПК, който срок се явява разумен и който предвид наказуемостта на престъпленията за които на

П. е обвинен не може да е по-дълъг от 8 месеца.

Законосъобразен е изводът на първостепенния съд, че здравословното състояние на обвиняемия позволява престоят му в следствения арест. До този извод първостепенният съд е достигнал след като е обсъдил и назначената на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза, изготвена по искане на защитата. От тази експертиза е установено, че този обвиняем не се нуждае от спешна неврохирургична интервенция. Освен това съгласно чл. 255 ал. 2 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража при спешни случаи на обвиняемите и подсъдимите се осигурява незабавна медицинска помощ, а при необходимост задържаният се настанява в специализирано лечебно заведение, включително извън местата за лишаване от свобода.

Възражението на защитата по отношение на нарушение на местната подсъдност настоящият въззивен състав намира за несъстоятелно. Наведените доводи не сочат на опорочаване на разследването по делото. Правото на справедлив процес по чл. 6 § 1 от КЗПЧ поставя изискването делата да бъдат разглеждани от независим и безпристрастен съд създаден в съответствие със закона. В практиката си ЕСПЧОС приема, че принципите които засягат определянето на това дали един съд може да се счита за независим и безпристрастен се прилагат еднаква за съдиите и съдебните заседатели, като тези принципи не се отнасят до органите, които ръководят досъдебната фаза на процеса. В този смисъл е решение № 27 от 10.01.2024 г. по н.д. № 812/2023 г. на трето н.о. на ВКС.

С оглед изложеното и на основание чл. 65, ал. 9 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 25/21.06.2024 г. по ЧНД № 86/2024 г. по описа на Военен съд – П., с което е оставено без уважение искането на защитата на обвиняемия В. Т. П. – ЕГН ***** за изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____